

Brussel, 18.12.2013
COM(2013) 919 final

2013/0442 (COD)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht
door middelgrote stookinstallaties**

(Voor de EER relevante tekst)

{SWD(2013) 531 final}
{SWD(2013) 532 final}
{SWD(2013) 536 final}

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

Algemene context – motivering en doel van het voorstel

Het besluit van het Europees Parlement en de Raad inzake een nieuw algemeen milieuactieprogramma voor de Europese Unie voor de periode tot en met 2020 “Goed leven, binnen de grenzen van onze planeet”¹ is een belangrijke sturende factor geweest in het proces voor de herziening van het EU-beleid inzake luchtkwaliteit, met name daar waar het de noodzaak vaststelde om maatregelen te treffen om luchtverontreiniging bij de bron aan te pakken.

In de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement over een programma "Schone lucht voor Europa"² wordt gepleit voor maatregelen om de emissies van luchtverontreinigende stoffen uit stookinstallaties met een nominaal thermisch vermogen tussen 1 en 50 MW (hierna "middelgrote stookinstallaties") te beheersen en aldus het regelgevingskader voor stookinstallaties te vervolledigen, onder meer ook om de synergiën tussen het beleid inzake luchtverontreiniging en het beleid inzake klimaatverandering te verbeteren.

Middelgrote stookinstallaties worden gebruikt voor een brede reeks uiteenlopende toepassingen (waaronder het opwekken van elektriciteit, het verwarmen en koelen van woonhuizen en het leveren van warmte/stoom voor industriële processen enz.) en zijn een belangrijke bron van emissies van zwaveldioxide, stikstofoxiden en stofdeeltjes. Het aantal middelgrote stookinstallaties in de EU is bij benadering 142 986.

Het stoken van brandstof in nieuwe, kleine stookinstallaties en apparaten valt onder de voorzieningen tot uitvoering van Richtlijn 2009/125/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het vaststellen van eisen inzake ecologisch ontwerp voor energiegerelateerde producten³. Het stoken van brandstof in grote stookinstallaties wordt geregeld door Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging)⁴ van 7 januari 2013 en Richtlijn 2001/80/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2001 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties⁵ die tot 31 december 2015 van toepassing blijft op de bestaande grote stookinstallaties.

Er is geen algemene regeling op EU-niveau voor emissies van luchtverontreinigende stoffen door middelgrote stookinstallaties en daarom dient de bestaande wetgeving betreffende stookinstallaties te worden aangevuld met voorschriften voor deze categorie.

Samenhang met andere beleidsgebieden en met de doelstellingen van de Unie

Dit voorstel maakt deel uit van een nieuw kader voor optreden op het gebied van de luchtkwaliteit in de EU, zoals is uiteengezet in de herziene thematische strategie inzake luchtverontreiniging van de EU, en stemt overeen met en versterkt de doelstellingen van de

¹ COM(2012) 710 def. [na aanneming: PB L , , blz. .]

² COM(2013) xxx def.

³ PB L 285 van 31.10.2009, blz. 10.

⁴ PB L 334 van 17.12.2010, blz. 17.

⁵ PB L 309 van 27.11.2001, blz. 1.

Europa 2020-strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei⁶. Er wordt rekening gehouden met de belangen van kleine en middelgrote bedrijven door toepassing van het “denk eerst klein”-beginsel.⁷

2. RESULTATEN VAN DE RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELINGEN

Raadpleging van belanghebbenden

De belanghebbenden en het publiek op verschillende formele en informele manieren geraadpleegd, waaronder via twee online enquêtes, een Eurobarometer-enquête en een lopend dialoog tijdens multi- en bilaterale bijeenkomsten. Ook de lidstaten zijn geraadpleegd via de bijeenkomsten van de deskundigengroep luchtkwaliteit (Air Quality Expert Group). Een groot aantal belanghebbenden benadrukte het belang van EU-maatregelen ter beheersing van emissiebronnen om de last van de verontreinigingsvermindering te delen en sprak zich uit vóór de beheersing van emissies van middelgrote stookinstallaties, maar wees wel op de noodzaak de administratieve last te beperken, aangezien die in het geval van een “volledig” vergunningsstelsel zowel voor de exploitanten als voor de bevoegde autoriteiten buitensporig groot zou kunnen worden. Bij de uitwerking van de verschillende opties voor de beheersing van emissies door middelgrote stookinstallaties is rekening gehouden met de bijdragen van de belanghebbenden.

Om de informatiebasis voor de eerste ontwikkeling van beleidsopties te verbreden is eind 2011 online een eerste openbare verkenning ter vaststelling van de reikwijdte (scoping) gehouden. Vanaf 10 december 2012 vond er gedurende 12 weken een internetraadpleging plaats op de webpagina “Uw stem in Europa” van de Europese Commissie. Voor de raadpleging werden twee vragenlijsten gebruikt, een korte vragenlijst voor het brede publiek en een tweede, langere en gedetailleerdere vragenlijst voor deskundigen en belanghebbenden waarin onder andere ook vragen over maatregelen ter beheersing van emissiebronnen werden gesteld. Daarop zijn in totaal 1 934 antwoorden van het grote publiek en 371 antwoorden van deskundigen en belanghebbenden ontvangen. Van laatstgenoemden was ongeveer 40 % het eens met de noodzaak van regelgeving op EU-niveau voor stookinstallaties onder de in de Richtlijn inzake industriële emissies vastgestelde drempel van 50 MW: 20 % van hen vertegenwoordigde het bedrijfsleven, 43 % individuele deskundigen, 48 % de overheden en 55 % ngo's. De vertegenwoordigers van het bedrijfsleven en overheden kozen voor een lichte regeling met vergunningen of registratie, terwijl ongeveer de helft van de individuele deskundigen en ngo's koos voor een “volledig” vergunningsstelsel met emissiegrenswaarden voor de EU als geheel.

Alle achtergrondinformatie is beschikbaar op een publiek toegankelijke website⁸ die aan dit initiatief is gewijd.

Resultaat van de effectbeoordeling

Zoals vermeld in de effectbeoordeling van de herziening van de thematische strategie inzake luchtverontreiniging is de algehele structuur van het beleid voor luchtkwaliteit weliswaar logisch en coherent maar moet bij de tenuitvoerlegging in de praktijk worden gezorgd voor een betere afstemming tussen maatregelen ter beheersing van emissiebronnen,

⁶ Mededeling van de Commissie “Europa 2020, een strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei”, COM(2010) 2020 definitief van 3.3.2010.

⁷ Mededeling van de Commissie ““Denk eerst klein” - Een “Small Business Act” voor Europa” COM(2008) 394 definitief van 25.6.2008.

⁸ http://ec.europa.eu/environment/air/review_air_policy.htm

emissieplafonds en luchtkwaliteitsnormen, met name om te waarborgen dat het lokaal voldoen aan luchtkwaliteitsnormen niet in gevaar wordt gebracht doordat (a) de verontreiniging door significante puntbronnen of door producten (bijv. emissies in reële omstandigheden) niet kon worden beperkt of doordat zich (b) hoge achtergrondconcentraties als gevolg van de algehele emissielast voordoen.

Om voortgang te boeken bij het behalen van de EU-doelstelling op lange termijn (na 2020), die erin bestaat de gevolgen van luchtverontreiniging voor de volksgezondheid en het milieu nog verder terug te dringen, is een beoordeling gemaakt van een aantal beleidsopties met als doel een pakket kosteneffectieve maatregelen vast te stellen. Hierbij zijn ook enkele aanvullende EU-maatregelen ter beheersing van emissies bij de bron in ogenschouw genomen, waaronder een maatregel voor de aanpak van emissies door middelgrote stookinstallaties. Het resultaat van de beoordeling is dat met een EU-breed instrument ter beheersing van emissies door middelgrote stookinstallaties de technische maatregelen die als kosteneffectief uit de multisectorale analyse naar voren zijn gekomen, tot alle lidstaten zouden worden uitgebreid. Daaruit werd geconcludeerd dat er een voorstel moest worden gedaan voor een wetgevingsinstrument op EU-niveau om emissies uit dergelijke installaties te beheersen.

Er zijn vijf beleidsopties voor het beheersen van emissies van middelgrote stookinstallaties in ogenschouw genomen en grondig bestudeerd. De optie die de voorkeur geniet zou emissiegrenswaarden opleveren die stroken met de waarden die zijn vastgesteld in Richtlijn 2010/75/EU voor installaties tussen 50-100 MW en in een aantal lidstaten en die zijn aangevuld met een aantal in het gewijzigde protocol van Göteborg⁹ vastgestelde emissiegrenswaarden voor nieuwe installaties. Om de kosten in verband met stikstofoxidereductie te beperken zouden de emissiegrenswaarden voornamelijk moeten worden gebaseerd op de toepassing van primaire emissiereductiemaatregelen. In situaties waar de luchtkwaliteit niet aan de EU-normen voldoet, zouden de lidstaten echter strengere grenzen moeten toepassen.

Om te voorkomen dat er aanzienlijke gevolgen ontstaan voor kleine en middelgrote bedrijven, waar de meeste middelgrote stookinstallaties in bedrijf zijn, zijn er enkele mitigatiemaatregelen overgenomen: de bedrijven hebben geen vergunning nodig maar moeten de bevoegde autoriteiten wel in kennis stellen van de exploitatie van de installatie zodat deze kan worden geregistreerd; er is tevens een gefaseerde tenuitvoerlegging aanbevolen, zodat bestaande installaties een langere overgangsperiode krijgen om aan de grenswaarden te voldoen, waarbij de kleinste categorieën installaties meer tijd krijgen, en er is voorzien in beperkte of vereenvoudigde monitoring- en verslagleggingsverplichtingen.

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

Samenvatting van de voorgestelde maatregelen

Het voorstel bevat voorschriften voor middelgrote stookinstallaties waarvan het doel is de bestaande lacune in de wetgeving op te vullen. Hiermee wordt voorzien in minimumeisen en ervoor gezorgd dat de administratieve belasting zo laag mogelijk wordt gehouden en speciaal rekening wordt gehouden met de situatie van kleine en middelgrote bedrijven.

Hieronder volgt specifieke informatie over de artikelen en bijlagen van het voorstel.

In artikel 1 wordt duidelijk gemaakt dat het doel van de richtlijn is de emissies van zwaveldioxide, stikstofoxiden en stofdeeltjes in de lucht door middelgrote stookinstallaties te

⁹ Protocol van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties inzake vermindering van verzuring, eutrofiëring en ozon op leefniveau (1999) bij het Verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand.

reduceren en daarmee de mogelijke risico's van zulke emissies voor de volksgezondheid en het milieu te verminderen.

In Artikel 2 wordt het toepassingsgebied van de Richtlijn dusdanig gedefinieerd dat overlapping met Richtlijn 2009/125/EG of met de hoofdstukken III of IV van Richtlijn 2010/75/EU wordt vermeden en worden bepaalde stookinstallaties vanwege hun technische kenmerken of vanwege het gebruik ervan voor bepaalde activiteiten vrijgesteld.

Artikel 3 bevat de definities die van toepassing zijn in het kader van deze richtlijn.

In artikel 4 is een verplichting opgenomen voor de bevoegde autoriteit om op basis van de door de betrokken exploitant gedane kennisgeving een register bij te houden van middelgrote stookinstallaties. De elementen van die kennisgeving zijn opgenomen in bijlage I.

De voorschriften betreffende emissiegrenswaarden zijn vastgesteld in artikel 5 waarbij de op bestaande en nieuwe installaties van toepassing zijnde overeenkomstige waarden zijn opgenomen in bijlage II. Er wordt voorgesteld om de emissiegrenswaarden na een vaste periode vanaf de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn van toepassing te laten worden op bestaande stookinstallaties, teneinde voldoende tijd te geven om zulke installaties technisch aan te passen aan de eisen van deze richtlijn. Artikel 5, lid 4, vereist dat de lidstaten strengere emissiegrenswaarden toepassen op individuele installaties in zones waar niet aan de grenswaarden voor de luchtkwaliteit wordt voldaan. In bijlage III worden daartoe benchmarkwaarden vastgelegd die de prestaties van de beste beschikbare technieken weerspiegelen.

In artikel 6 en bijlage IV zijn monitoringvereisten opgenomen. Er wordt voorgesteld deze bijlage door middel van gedelegeerde handelingen (overeenkomstig de artikelen 14 en 15) aan te passen aan de technische en wetenschappelijke vooruitgang.

In de artikelen 7 en 8 van het voorstel zijn bepalingen opgenomen voor een effectieve tenuitvoerlegging en handhaving van deze richtlijn. Er is met name een bepaling opgenomen die bedrijven dwingt niet-naleving onmiddellijk bij de bevoegde autoriteit te melden. De lidstaten moeten er ook voor zorgen dat de exploitant en de bevoegde autoriteit in geval van niet-naleving van deze richtlijn de noodzakelijke maatregelen treffen. Daarnaast worden met het voorstel de lidstaten verplicht om te voorzien in een systeem van milieu-inspecties van de onder deze richtlijn vallende middelgrote stookinstallaties of om andere maatregelen voor het controleren van de naleving ten uitvoer te leggen.

Artikel 9 voorziet in de verplichtingen die de exploitant en de bevoegde autoriteit hebben als middelgrote stookinstallaties worden veranderd.

Artikel 10 is gewijd aan het recht van toegang tot informatie en verwijst in dat kader naar Richtlijn 2003/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie en tot intrekking van Richtlijn 90/313/EEG van de Raad¹⁰.

Artikel 11 eist van de lidstaten dat zij de bevoegde autoriteiten aanwijzen die verantwoordelijk zijn voor het nakomen van de uit deze richtlijn voortvloeiende verplichtingen.

Met artikel 12 wordt een rapportagemechanisme in het leven geroepen. Het eerste verslag van de lidstaten aan de Commissie moet uiterlijk op 30 juni 2019 zijn ingediend en een overzicht bevatten van de gegevens die van essentieel belang zijn voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn; de daaropvolgende verslagen moeten kwalitatieve en kwantitatieve informatie

¹⁰ PB L 41 van 14.2.2003, blz. 26.

bevatten over de tenuitvoerlegging van deze richtlijn, over de maatregelen die zijn genomen om te controleren of de exploitatie van middelgrote stookinstallaties aan deze richtlijn voldoet en over de in het kader daarvan getroffen handhavingsmaatregelen. In artikel 13 worden ook de verslagleggingstaken van de Commissie vastgesteld.

In artikel 14 wordt de delegatieprocedure vastgelegd die van toepassing is wanneer bijlage IV moet worden aangepast aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig artikel 13.

In de artikelen 15, 16 en 17 worden de voorschriften vastgelegd inzake respectievelijk sancties op inbreuken op de nationale voorschriften overeenkomstig het voorstel, de omzetting van het voorstel in de wetgeving van de lidstaten op uiterlijk xx/xx/xx en de inwerkingtreding.

In bijlage I staat een overzicht van de informatie die de exploitant aan de bevoegde autoriteit moet doorgeven.

In bijlage II worden de emissiegrenswaarden vastgesteld die van toepassing zijn op bestaande en nieuwe stookinstallaties overeenkomstig respectievelijk artikel 5, lid 2, en artikel 5, lid 3.

In bijlage III zijn benchmarkwaarden opgenomen voor de toepassing van strengere emissiegrenswaarden overeenkomstig artikel 5, lid 4.

In bijlage IV wordt uiteengezet aan welke eisen de monitoring van emissies moet voldoen.

Toelichtende stukken

De Commissie is van oordeel dat toelichtende stukken noodzakelijk zijn om de kwaliteit van de informatie over de omzetting van de richtlijn te verbeteren, en wel om de volgende redenen.

De volledige en correcte omzetting van de richtlijn is essentieel om te waarborgen dat de doelstellingen (d.w.z. de volksgezondheid en het milieu beschermen) worden behaald. Daar bepaalde lidstaten al regelgeving hebben voor emissies van luchtverontreinigende stoffen door middelgrote stookinstallaties zal de omzetting van deze richtlijn waarschijnlijk niet uit één stuk wetgeving bestaan, maar veeleer geschieden door middel van amendementen of nieuwe voorstellen op relevante gebieden. Bovendien is de uitvoering van de richtlijn vaak in hoge mate gedecentraliseerd, aangezien regionale en lokale overheden verantwoordelijk zijn voor de toepassing en, in sommige lidstaten, zelfs voor de omzetting ervan.

De kans is groot dat de bovenstaande factoren de risico's op incorrecte omzetting en uitvoering van de richtlijn verhogen en de taak van de Commissie om toezicht uit te oefenen op de toepassing van het EU-recht bemoeilijken. Heldere informatie over de omzetting van de richtlijn is van groot belang, wil men waarborgen dat de nationale wetgeving in overeenstemming is met de bepalingen van de richtlijn.

De vereiste om toelichtende stukken te verstrekken kan hoe dan ook een extra administratieve belasting vormen voor de lidstaten die niet op deze basis werken. De toelichtende stukken zijn echter noodzakelijk om effectief te kunnen verifiëren of de richtlijn volledig en correct is omgezet, hetgeen om bovengenoemde redenen essentieel is. Daar komt bij dat er geen minder belastende maatregelen zijn om een doeltreffende verificatie mogelijk te maken. Toelichtende stukken kunnen echter ook in belangrijke mate bijdragen tot het verminderen van de administratieve lasten die gepaard gaan met het toezicht op de naleving door de Commissie. Zonder deze stukken zouden aanzienlijke middelen en veelvuldige contacten met nationale autoriteiten nodig zijn om de omzettingmethoden in alle lidstaten te volgen. Bijgevolg is de mogelijke extra administratieve belasting ten gevolge van het verstrekken van toelichtende

stukken evenredig met het nagestreefde doel, namelijk het waarborgen van een doeltreffende omzetting van de richtlijn en het volledig verwezenlijken van de doelstellingen ervan. Gelet op bovenstaande dienen de lidstaten te worden verzocht de kennisgeving van hun omzettingsmaatregelen vergezeld te doen gaan van een of meer documenten waarin het verband tussen de bepalingen van de richtlijn en de overeenkomstige onderdelen van de nationale omzettingsinstrumenten wordt toegelicht.

Rechtsgrondslag

Het voorstel is gebaseerd op artikel 192, lid 1, VWEU, aangezien bescherming van het milieu overeenkomstig artikel 191 het primaire doel van de richtlijn is.

Subsidiariteits- en evenredigheidsbeginsel en keuze van instrumenten

Het subsidiariteitsbeginsel is van toepassing voor zover het voorstel geen gebieden bestrijkt die onder de exclusieve bevoegdheid van de Europese Unie vallen.

De doelstellingen van het voorstel kunnen niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt, maar beter worden bereikt met optreden van de Unie, om de volgende redenen.

Hoewel emissies in de lucht vaak grensoverschrijdende verontreiniging veroorzaken, is er tot dusver geen algemene regelgeving op EU-niveau voor emissies van luchtverontreinigende stoffen door middelgrote stookinstallaties. Het hoofdstreven van dit voorstel is de vaststelling van emissiegrenswaarden ter beheersing van emissies van zwaveldioxide, stikstofoxiden en stofdeeltjes in de lucht door middelgrote stookinstallaties als minimumbeschermingsnorm voor het milieu en alle EU-burgers.

Alle lidstaten moeten derhalve maatregelen nemen om aan de minimumvereisten te voldoen. Regelgeving die verschilt van lidstaat tot lidstaat kan grensoverschrijdende economische activiteiten belemmeren. Optreden op het niveau van de EU creëert meerwaarde vergeleken met optreden door de afzonderlijke lidstaten.

Het voorstel is derhalve in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel.

Het gekozen juridische instrument is een richtlijn aangezien in het voorstel algemene doelstellingen en verplichtingen zijn vastgesteld, terwijl de lidstaten voldoende flexibiliteit wordt gelaten ten aanzien van de keuze van maatregelen voor de naleving en de concrete uitvoering daarvan. Het voorstel is derhalve in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting van de Unie.

5. AANVULLENDE INFORMATIE

Dit voorstel betreft een aangelegenheid die van belang is voor de Europese Economische Ruimte en moet dus op de EER van toepassing zijn.

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht
door middelgrote stookinstallaties**

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 192, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité¹¹,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's¹²,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure¹³,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Besluit XXX/XXXX van het Europees Parlement en de Raad¹⁴ (het actieprogramma) erkent dat emissies van verontreinigende stoffen in de lucht in de afgelopen decennia aanzienlijk zijn verminderd, maar tegelijkertijd is het niveau van luchtverontreiniging in veel delen van Europa nog altijd problematisch hoog en zijn de burgers van de Unie nog altijd blootgesteld aan luchtverontreinigende stoffen die hun gezondheid en welzijn kunnen aantasten. Volgens het actieprogramma hebben ecosystemen nog altijd te lijden onder overmatige afzetting van stikstof en zwavel ten gevolge van emissies door vervoer, niet-duurzame landbouwpraktijken en elektriciteitsproductie.
- (2) Om een gezonde omgeving voor iedereen te bewerkstelligen roept het actieprogramma op tot lokale maatregelen, die moeten worden aangevuld met toereikend beleid op zowel nationaal als Unie-niveau. Dit betekent met name dat meer inspanningen moeten worden ondernomen om een volledige naleving van de Unie-wetgeving inzake luchtkwaliteit te bewerkstelligen en dat strategische doelstellingen en maatregelen na 2020 moeten worden vastgesteld.
- (3) Uit wetenschappelijke beoordelingen blijkt dat de gemiddelde levensverwachting van de EU-burgers door luchtverontreiniging met acht maanden wordt ingekort.

¹¹ PB C , , blz. -

¹² PB C , , blz. -

¹³ Standpunt van het Europees Parlement van xx/xx/xxxx (PB C ... van ..., blz. ...) en standpunt van de Raad in eerste lezing van xx/xx/xxxx (PB C ... van ..., blz. ...). Standpunt van het Europees Parlement van xx/xx/xxxx (PB C ... van ..., blz. ...) en besluit van de Raad van xx/xx/xxxx.

¹⁴ Besluit XXX/XXXX van het Europees Parlement en de Raad van inzake een nieuw algemeen milieuactieprogramma voor de Europese Unie voor de periode tot en met 2020 "Goed leven, binnen de grenzen van onze planeet" (PB L... ,... .. , blz. ...).

- (4) Voor de emissies van verontreinigende stoffen door het stoken van brandstof in middelgrote stookinstallaties is er geen algemene regelgeving op Unieniveau, hoewel deze emissies in steeds grotere mate bijdragen aan de luchtverontreiniging, met name omdat het klimaat- en energiebeleid aanzet tot een steeds groter gebruik van biomassa als brandstof.
- (5) Het stoken van brandstof in kleine stookinstallaties en apparaten kan worden geregeld met handelingen ter uitvoering van Richtlijn 2009/125/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het vaststellen van eisen inzake ecologisch ontwerp voor energiegerelateerde producten¹⁵. Het stoken van brandstof in grote stookinstallaties valt onder Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad¹⁶ van 7 januari 2013, terwijl Richtlijn 2001/80/EG van het Europees Parlement en de Raad¹⁷ tot 31 december 2015 van toepassing blijft op grote stookinstallaties die onder artikel 30, lid 2, van Richtlijn 2010/75/EU vallen.
- (6) De conclusie van het verslag van de Commissie van 17 mei 2013¹⁸ over de overeenkomstig artikel 30, lid 9, en artikel 73 van Richtlijn 2010/75/EU uitgevoerde evaluaties was dat, wat betreft het stoken van brandstof in middelgrote stookinstallaties, er een duidelijk potentieel was voor een kosteneffectieve vermindering van de emissies in de lucht.
- (7) De internationale verplichtingen van de Unie inzake luchtverontreiniging op grond waarvan verzuring, eutrofiëring, ozon op leefniveau en emissies van stofdeeltjes moeten worden verminderd, zijn verankerd in het protocol van Göteborg bij het Verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, dat in 2012 werd gewijzigd om de bestaande verbintenissen inzake het verminderen van de emissies van zwaveldioxide, stikstofoxiden, ammoniak en vluchtige organische stoffen te versterken en nieuwe verbintenissen inzake het verminderen van de emissie van stofdeeltjes (PM 2.5) op te nemen, waaraan vanaf 2020 voldaan moet worden.
- (8) In de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement over het programma "Schone lucht voor Europa"¹⁹ wordt gepleit voor maatregelen om emissies van luchtverontreinigende stoffen door middelgrote stookinstallaties te verminderen, waarmee het regelgevingskader voor de sector stookinstallaties vervolledigd wordt. De strategie vervolledigt de agenda 2020 inzake het verminderen van verontreiniging, die is vastgesteld in de mededeling van de Commissie van 21 september 2005 over de thematische strategie inzake luchtverontreiniging²⁰ en bevat doelstellingen voor het verminderen van de impact tot 2030. Om de strategische doelstellingen te bereiken moet er een regelgevingsagenda worden vastgesteld, waarin ook maatregelen voorkomen voor de beheersing van emissies door middelgrote stookinstallaties.

¹⁵ Richtlijn 2009/125/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het vaststellen van eisen inzake ecologisch ontwerp voor energiegerelateerde producten (PB L 285 van 31.10.2009, blz. 10).

¹⁶ Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) (PB L 334 van 17.12.2010, blz. 17).

¹⁷ Richtlijn 2001/80/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2001 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties (PB L 309 van 27.11.2001, blz. 1).

¹⁸ COM(2013) 286 def.

¹⁹ COM(2013) xxx def.

²⁰ COM(2005) 446 definitief.

- (9) Deze Richtlijn mag niet van toepassing zijn op energiegerelateerde producten die onder de overeenkomstig Richtlijn 2009/125/EG of hoofdstuk III of IV van Richtlijn 2010/75/EU vastgestelde uitvoeringsmaatregelen vallen. Ook bepaalde andere stookinstallaties zouden op basis van hun technische kenmerken of het gebruik ervan voor specifieke activiteiten van het toepassingsgebied van deze Richtlijn moeten worden vrijgesteld.
- (10) Ten einde de emissies van zwaveldioxide, stikstofoxiden en stofdeeltjes in de lucht te beheersen, mag een middelgrote stookinstallatie alleen worden gebruikt als deze ten minste door de bevoegde autoriteit, op basis van een kennisgeving door de exploitant, is geregistreerd.
- (11) Om de emissies in de lucht door middelgrote stookinstallaties te kunnen beheersen moeten er in deze richtlijn emissiegrenswaarden en monitoringsvoorschriften worden vastgesteld.
- (12) Teneinde voldoende tijd te gunnen voor de technische aanpassing van bestaande middelgrote stookinstallaties aan de eisen van deze richtlijn moet ervoor worden gezorgd dat de emissiegrenswaarden pas na een bepaalde termijn vanaf de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn op die stookinstallaties van toepassing zijn.
- (13) Overeenkomstig artikel 193 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) belet deze richtlijn de lidstaten niet om verdergaande beschermingsmaatregelen te handhaven of in te voeren, bijvoorbeeld als dit nodig voor naleving van milieukwaliteitsnormen. Met name moeten de lidstaten in zones waar niet aan de grenswaarden voor de luchtkwaliteit wordt voldaan strengere emissiegrenswaarden toepassen, zoals de benchmarkwaarden in bijlage III van deze richtlijn, waardoor ook eco-innovatie in de Unie wordt bevorderd en met name de markttoegang voor kleine en middelgrote ondernemingen gemakkelijker wordt gemaakt.
- (14) De lidstaten moeten ervoor zorgen dat de exploitant van een middelgrote stookinstallatie en de bevoegde autoriteit in geval van niet-naleving van deze richtlijn elk de noodzakelijke maatregelen treffen.
- (15) Om de lasten voor de kleine en middelgrote ondernemingen die middelgrote stookinstallaties exploiteren te beperken, moeten de administratieve verplichtingen voor exploitanten wat betreft kennisgeving, monitoring en verslaglegging evenredig zijn en toch doeltreffende controle op de naleving door de bevoegde autoriteiten mogelijk maken.
- (16) Om de consistentie en coherentie van de door de lidstaten verstrekte informatie over de tenuitvoerlegging van deze richtlijn te verzekeren en de uitwisseling van informatie tussen de lidstaten en de Commissie te bevorderen, moet de Commissie, bijgestaan door het Europees Milieuagentschap, een elektronisch instrument voor verslaglegging ontwikkelen dat de lidstaten ook intern kunnen gebruiken, voor nationale verslaglegging en gegevensbeheer.
- (17) De Commissie moet overeenkomstig artikel 290 VWEU de bevoegdheid krijgen om wetgevingshandelingen vast te stellen met betrekking tot de wijziging van de in bijlage IV opgenomen bepalingen inzake monitoring. Het is van bijzonder belang dat de Commissie tijdens haar voorbereidende werkzaamheden zorgt voor passende raadpleging op onder meer deskundigenniveau. Bij het voorbereiden en opstellen van gedelegeerde handelingen dient de Commissie ervoor te zorgen dat de relevante

documenten gelijktijdig, tijdig en op passende wijze aan het Europees Parlement en de Raad worden voorgelegd.

- (18) Daar de doelstellingen van deze richtlijn, namelijk de verbetering van de milieukwaliteit en de volksgezondheid, niet voldoende door de lidstaten en derhalve beter op het niveau van Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie maatregelen nemen overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (19) Deze richtlijn eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die met name zijn erkend in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Met name wordt met deze richtlijn ernaar gestreefd de toepassing van artikel 37 inzake milieubescherming van het Handvest te verzekeren.
- (20) Overeenkomstig de gezamenlijke politieke verklaring van 28 september 2011 van de lidstaten en de Commissie over toelichtende stukken²¹ hebben de lidstaten zich ertoe verbonden om in gerechtvaardigde gevallen de kennisgeving van hun omzettingsmaatregelen vergezeld te doen gaan van één of meer stukken waarin het verband tussen de onderdelen van een richtlijn en de overeenkomstige delen van de nationale omzettingsinstrumenten wordt toegelicht. Met betrekking tot deze richtlijn acht de wetgever de toezending van die stukken gerechtvaardigd,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1 *Onderwerp*

In deze Richtlijn worden regels vastgesteld om emissies van zwaveldioxide, stikstofoxiden en stofdeeltjes in de lucht door middelgrote stookinstallaties te beheersen en aldus emissies in de lucht en de mogelijke risico's voor de volksgezondheid en het milieu van die emissies te verminderen.

Artikel 2 *Toepassingsgebied*

- 1. Deze richtlijn is van toepassing op stookinstallaties met een nominaal thermisch vermogen van 1 MW of meer en minder dan 50 MW (hierna te noemen “middelgrote stookinstallaties”), ongeacht het gebruikte type brandstof.
- 2. Deze richtlijn is niet van toepassing op:
 - (a) stookinstallaties die vallen onder hoofdstuk III of hoofdstuk IV van Richtlijn 2010/75/EU;
 - (b) energiegerelateerde producten die vallen onder de overeenkomstig Richtlijn 2009/125/EG genomen uitvoeringsmaatregelen voor zover deze uitvoeringsmaatregelen emissiegrenswaarden vaststellen voor de in bijlage II bij deze Richtlijn opgesomde verontreinigende stoffen;
 - (c) stookinstallaties waar de gasvormige producten van het stookproces worden gebruikt voor het direct verwarmen, drogen of anderzijds behandelen van voorwerpen of materialen;

²¹ PB C 369 van 17.12.2011, blz. 14.

- (d) naverbrandingsinstallaties voor de zuivering door verbranding van rookgassen die vrijkomen bij industriële processen en die niet als autonome stookinstallatie worden geëxploiteerd;
- (e) technische voorzieningen die bij de voortstuwing van een voertuig, schip of vliegtuig worden gebruikt;
- (f) stookinstallaties die vallen onder de uitvoeringsmaatregelen die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad²² zijn aangenomen, wanneer die uitvoeringshandelingen emissiegrenswaarden vaststellen voor de verontreinigende stoffen opgenomen in bijlage II bij deze richtlijn.

Artikel 3 *Definities*

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- 1) "emissie": uitstoot van stoffen in de lucht door een stookinstallatie;
- 2) "emissiegrenswaarde": toelaatbare hoeveelheid van een stof die met de rookgassen van een stookinstallatie gedurende een bepaalde periode in de lucht mag worden uitgestoten;
- 3) "stikstofoxiden" (NO_x): stikstofmonoxide en stikstofdioxide, uitgedrukt als stikstofdioxide (NO₂);
- 4) "stofdeeltjes": in de gasfase onder bemonsteringspuntomstandigheden verstrooide deeltjes van welke vorm, structuur of dichtheid dan ook, die kunnen worden opgevangen door filtering onder specifiek omschreven omstandigheden na representatieve bemonstering van het te analyseren gas en die na drogen onder specifiek omschreven omstandigheden vóór of op het filter achterblijven;
- 5) "stookinstallatie": elk technische inrichting waarin brandstoffen worden geoxideerd teneinde de aldus opgewekte warmte te gebruiken;
- 6) "bestaande stookinstallatie": een stookinstallatie die vóór [1 jaar na de datum van omzetting] in bedrijf is gesteld;
- 7) "nieuwe stookinstallatie": een stookinstallatie anders dan een bestaande stookinstallatie;
- 8) "motor": een gasmotor, dieselmotor of dual-fuelmotor;
- 9) "gasmotor": een verbrandingsmotor die werkt volgens de Otto-cyclus en die gebruik maakt van vonkontsteking om brandstof te verbranden;
- 10) "dieselmotor": een verbrandingsmotor die werkt volgens de dieselcyclus en die gebruik maakt van compressieontsteking om brandstof te verbranden;
- 11) "dual-fuelmotor": een verbrandingsmotor die gebruik maakt van compressieontsteking en die werkt volgens de dieselcyclus tijdens het verbranden van vloeibare brandstoffen en volgens de Otto-cyclus tijdens het verbranden van gasvormige brandstoffen;

²² Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1774/2002 (PB L 300, 14.11.2009, blz. 1.)

- 12) "gasturbine": een roterende machine die thermische energie in arbeid omzet en die in hoofdzaak bestaat uit een compressor, een thermisch toestel waarin brandstof wordt geoxideerd om het werkmedium te verhitten en een turbine; de turbine kan zowel een open- of gecombineerde-cyclus gasturbine als een gasturbine in warmtekrachtkoppelingsmodus, met of zonder aanvullende verbranding, zijn;
- 13) "brandstof": elke vaste, vloeibare of gasvormige brandbare stof;
- 14) "afvalstof": elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen;
- 15) "biomassa": een van de volgende materialen:
- a) producten die bestaan uit plantaardig landbouw- of bosbouw materiaal dat gebruikt kan worden als brandstof om de energetische inhoud ervan terug te winnen;
 - b) de volgende afvalstoffen:
 - a) plantaardig afval uit land- en bosbouw;
 - b) plantaardig afval uit de levensmiddelenindustrie, indien de opgewekte warmte wordt teruggewonnen;
 - c) vezelachtig afval afkomstig van de productie van ruwe pulp en van de productie van papier uit pulp, indien het op de plaats van productie wordt meeverbrand en de opgewekte warmte wordt teruggewonnen.
 - d) kurkafval;
 - e) houtafval, met uitzondering van houtafval dat ten gevolge van een behandeling met houtbeschermingsmiddelen of door het aanbrengen van een beschermingslaag gehalogeneerde organische verbindingen dan wel zware metalen kan bevatten, hetgeen in het bijzonder het geval is voor houtafval afkomstig van bouw- en sloopafval;
- 16) "bedrijfsuren": de tijd, uitgedrukt in uren, gedurende de welke een stookinstallatie emissies in de lucht uitstoot;
- 17) "exploitant": iedere natuurlijke of rechtspersoon die de stookinstallatie exploiteert of die de controle daarover heeft of aan wie, voor zover het nationale recht daarin voorziet, economische zeggenschap over de technische werking van de installatie is overgedragen;
- 18) "grenswaarde": een niveau dat op basis van wetenschappelijke kennis wordt vastgesteld met als doel schadelijke gevolgen voor de volksgezondheid en/of het milieu als geheel te vermijden, te voorkomen of te verminderen en dat binnen een bepaalde termijn moet worden bereikt en, wanneer het eenmaal is bereikt, niet meer mag worden overschreden, zoals is vastgesteld bij Richtlijn 2008/50/EG van het Europees Parlement en de Raad²³;
- 19) "zone": een door een lidstaat met het oog op de beoordeling en het beheer van de luchtkwaliteit afgebakend gedeelte van zijn grondgebied, zoals is vastgesteld bij Richtlijn 2008/50/EG.

²³ Richtlijn 2008/50/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2008 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa (PB L 152, van 11.6.2008, blz. 1).

Artikel 4 *Registratie*

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat middelgrote stookinstallaties alleen worden geëxploiteerd indien ze geregistreerd zijn door de bevoegde autoriteit.
2. De registratieprocedure behelst ten minste een kennisgeving van de exploitant aan de bevoegde autoriteit van de exploitatie van een middelgrote stookinstallatie of van zijn voornemen een middelgrote stookinstallatie te exploiteren.
3. Voor elke middelgrote stookinstallatie bevat de kennisgeving door de exploitant ten minste de in bijlage I vermelde informatie.
4. De bevoegde autoriteit neemt de middelgrote stookinstallatie binnen één maand na de kennisgeving door de exploitant in het register op en stelt de exploitant daarvan op de hoogte.
5. Bestaande middelgrote stookinstallaties mogen worden vrijgesteld van de kennisgevingverplichting als bedoeld in lid 2, op voorwaarde dat alle informatie waarnaar wordt verwezen in lid 3 aan de bevoegde autoriteiten ter beschikking is gesteld.
Die stookinstallaties moeten uiterlijk [dertien maanden na de datum van omzetting] worden geregistreerd.
6. Voor elke middelgrote stookinstallatie bevat het register dat wordt bijgehouden door de bevoegde autoriteiten ten minste de in bijlage I genoemde informatie, evenals informatie die is verkregen door toetsing van de monitoringresultaten of door andere controles van de naleving als bedoeld in de artikelen 7 en 8.

Artikel 5 *Emissiegrenswaarden*

1. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk II van Richtlijn 2010/75/EU, voor zover van toepassing, zijn de in bijlage II vastgestelde emissiegrenswaarden van toepassing op individuele middelgrote stookinstallaties.
2. Vanaf 1 januari 2025 mogen emissies in de lucht van zwaveldioxide, stikstofoxiden en stofdeeltjes door bestaande middelgrote stookinstallaties met een nominaal thermisch ingangsvermogen van meer dan 5 MW de in deel 1 van bijlage II vastgestelde emissiegrenswaarden niet overschrijden.
Vanaf 1 januari 2030 mogen emissies in de lucht van zwaveldioxide, stikstofoxiden en stofdeeltjes door bestaande middelgrote stookinstallaties met een nominaal thermisch ingangsvermogen kleiner of gelijk aan 5 MW de in deel 1 van bijlage II vastgestelde emissiegrenswaarden niet overschrijden.
De lidstaten mogen bestaande middelgrote stookinstallaties die niet meer dan 500 bedrijfsuren per jaar in bedrijf zijn vrijstellen van naleving van de emissiegrenswaarden als vastgesteld in deel 1 van bijlage II. In dat geval is voor installaties die vaste brandstoffen stoken een emissiegrenswaarde voor stofdeeltjes van 200 mg/Nm³ van toepassing.
3. Vanaf [1 jaar na de datum van omzetting] mogen emissies in de lucht van zwaveldioxide, stikstofoxiden en stofdeeltjes door een nieuwe middelgrote

stookinstallatie de in deel 2 van bijlage II vastgestelde emissiegrenswaarden niet overschrijden.

Lidstaten mogen nieuwe middelgrote stookinstallaties die niet meer dan 500 uren per jaar in bedrijf zijn vrijstellen van naleving van de in deel 2 van bijlage II vastgestelde emissiegrenswaarden. In dat geval geldt voor installaties die vaste brandstoffen stoken een emissiegrenswaarde voor stofdeeltjes van 100 mg/Nm³.

4. In zones waar niet aan de in Richtlijn 2008/50/EG vastgestelde EU-grenswaarden voor de luchtkwaliteit wordt voldaan, passen lidstaten voor individuele middelgrote stookinstallaties in die zones emissiegrenswaarden toe die zijn gebaseerd op de in bijlage III vastgestelde benchmarkwaarden of op door de lidstaten vastgestelde strengere waarden, tenzij aan de Commissie wordt aangetoond dat het toepassen van dergelijke emissiegrenswaarden tot onevenredige kosten zou leiden en dat er in de op grond van artikel 23 van Richtlijn 2008/50/EG vereiste luchtkwaliteitsplannen andere maatregelen zijn opgenomen die de naleving van de grenswaarden voor luchtkwaliteit waarborgen.
5. De Commissie organiseert een informatie-uitwisseling met lidstaten en belanghebbenden over de benchmarkwaarden voor strengere emissiegrenswaarden zoals bedoeld in lid 4.
6. De bevoegde autoriteit kan voor een periode van ten hoogste zes maanden een afwijking toestaan van de verplichting tot het naleven van de in de leden 2 en 3 bedoelde emissiegrenswaarden voor zwaveldioxide bij middelgrote stookinstallaties waar voor dit doel normaliter laagzwavelige brandstof wordt verstoekt, indien de exploitant wegens een onderbreking van de voorziening met laagzwavelige brandstof ten gevolge van een ernstig tekort aan dergelijke brandstoffen niet in staat is die grenswaarden in acht te nemen.

De lidstaten stellen de Commissie onmiddellijk in kennis van elke krachtens de eerste alinea toegestane afwijking.

7. De bevoegde autoriteit kan een afwijking toestaan van de verplichting tot het naleven van de emissiegrenswaarden van de leden 2 en 3 voor een stookinstallatie die uitsluitend gasvormige brandstof gebruikt maar die als gevolg van een plotselinge onderbreking in de gasvoorziening bij uitzondering een andere brandstof moet gebruiken en om die reden met aanvullende emissieverminderingsapparatuur zou moeten worden uitgerust. Een dergelijke afwijking wordt toegestaan voor ten hoogste 10 dagen, tenzij de exploitant de bevoegde autoriteit aantoont dat een langere periode gerechtvaardigd is.

De lidstaten stellen de Commissie onmiddellijk in kennis van elke krachtens de eerste alinea toegestane afwijking.

8. Indien in een middelgrote stookinstallatie gelijktijdig twee of meer brandstoffen worden gebruikt, moet de emissiegrenswaarde voor elke verontreinigende stof als volgt worden berekend:
 - a) bepaal voor elke individuele brandstof de emissiegrenswaarde zoals bepaald in bijlage II;
 - b) bepaal de gewogen emissiegrenswaarde per brandstof die wordt verkregen door de onder a) bedoelde emissiegrenswaarden te vermenigvuldigen met de hoeveelheid door elke brandstof geleverde warmte en het resultaat van deze vermenigvuldiging te delen door de warmte geleverd door alle brandstoffen tezamen;

- c) tel de per brandstof gewogen emissiegrenswaarden bij elkaar op.

Artikel 6

Monitoring van emissies en het bedrijf van emissieverminderingsapparatuur

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de monitoring van de emissies door de exploitanten tenminste overeenkomstig bijlage IV plaatsvindt.
2. Voor middelgrote stookinstallaties waarin meerdere brandstoffen worden gebruikt, moet de monitoring van emissies plaatsvinden tijdens het stoken van de brandstof of het brandstofmengsel dat waarschijnlijk het hoogste emissieniveau zal opleveren en gedurende een periode die normale bedrijfsomstandigheden vertegenwoordigt.
3. Alle monitoringresultaten worden op zodanige wijze geregistreerd, verwerkt en gepresenteerd dat de bevoegde autoriteit kan controleren of aan de emissiegrenswaarden wordt voldaan.
4. Voor middelgrote stookinstallaties die secundaire emissiebeperkende apparatuur toepassen om aan de emissiegrenswaarden te voldoen, wordt de doeltreffende exploitatie van die apparatuur voortdurend gemonitord en worden de resultaten daarvan geregistreerd.

Artikel 7

Nalevingscontrole

1. De lidstaten zetten een systeem van milieu-inspecties van middelgrote stookinstallaties op of leggen andere maatregelen ten uitvoer om naleving van de eisen van deze richtlijn te controleren.
2. De exploitanten van middelgrote stookinstallaties verlenen de vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit alle noodzakelijke assistentie om hen in staat te stellen inspecties en bezoeken ter plaatse uit te voeren, monsters te nemen en de informatie te verzamelen die nodig is voor het vervullen van hun taken in het kader van deze richtlijn.
3. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de perioden voor het opstarten en stilleggen van de middelgrote stookinstallaties en van eventuele storingen zo kort mogelijk worden gehouden. Ingeval van storing of het uitvallen van secundaire emissiebeperkende apparatuur stelt de exploitant de bevoegde autoriteit onmiddellijk op de hoogte.
4. Indien aan niet aan de voorwaarden wordt voldaan, zien de lidstaten erop toe dat:
 - a) de exploitant de bevoegde autoriteit onmiddellijk op de hoogte stelt;
 - b) de exploitant onmiddellijk de nodige maatregelen neemt om ervoor te zorgen dat op een zo kort mogelijke termijn weer aan de voorwaarden wordt voldaan;
 - c) de bevoegde autoriteit de exploitant verplicht alle passende aanvullende maatregelen te nemen die volgens de bevoegde autoriteit nodig zijn om ervoor te zorgen dat weer aan de voorwaarden wordt voldaan.

Indien er niet voor kan worden gezorgd dat alsnog aan de voorwaarden wordt voldaan, schort de bevoegde autoriteit de exploitatie van de installatie op en trekt zij de registratie in.

Artikel 8

Controle van de monitoringresultaten

1. De lidstaten zien erop toe dat geen enkele geldige waarde van de overeenkomstig bijlage IV gemonitorde emissies de in bijlage II vermelde emissiegrenswaarden overschrijdt.
2. De exploitant van een middelgrote stookinstallatie moet het volgende bewaren:
 - a) onverminderd artikel 4, lid 5, het bewijs van kennisgeving aan de bevoegde autoriteit;
 - b) het bewijs van registratie door de bevoegde autoriteit;
 - c) de monitoringresultaten als bedoeld in artikel 6, lid 3, en artikel 6, lid 4;
 - d) in voorkomend geval het verslag over het aantal bedrijfsuren als bedoeld in artikel 5, lid 2, tweede alinea.
 - e) een overzicht met gegevens over de in de installatie gebruikte brandstoffen en over eventuele storingen of het uitvallen van secundaire emissiebeperkende apparatuur.
3. De in lid 2 bedoelde gegevens moeten ten minste tien jaar lang worden bewaard.
4. De in lid 2 genoemde gegevens moeten desgevraagd aan de bevoegde autoriteit ter beschikking worden gesteld opdat deze de naleving van de eisen van deze Richtlijn kan controleren.

Artikel 9

Veranderingen aan middelgrote stookinstallaties

1. De exploitant stelt de bevoegde autoriteit op de hoogte van elke in de middelgrote stookinstallatie door te voeren geplande verandering die de toepasselijke emissiegrenswaarden zou beïnvloeden. Die kennisgeving moet ten minste één maand voor het doorvoeren van de verandering worden gedaan.
2. Na kennisgeving door de exploitant overeenkomstig lid 1 neemt de bevoegde autoriteit de betreffende verandering binnen één maand op in het register.

Artikel 10

Toegang tot informatie

Onverminderd Richtlijn 2003/4/EG van het Europees Parlement en de Raad²⁴ zorgt de bevoegde autoriteit ervoor dat het register van middelgrote stookinstallaties voor het algemene publiek toegankelijk is, onder meer via internet.

Artikel 11

Bevoegde instanties

De lidstaten wijzen de bevoegde autoriteiten aan die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de uit deze richtlijn voortvloeiende verplichtingen.

²⁴ Richtlijn 2003/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie (PB L 41 van 14.2.2003, blz. 26).

Artikel 12

Verslaglegging

1. De lidstaten doen uiterlijk [2 jaar na de datum van omzetting] aan de Commissie een verslag toekomen met de in bijlage I genoemde gegevens, met een raming van de totale jaarlijkse emissies van zwaveldioxide, stikstofdioxide en stofdeeltjes door deze installaties, ingedeeld naar brandstoftype en capaciteitsklasse.
2. De lidstaten sturen de Commissie uiterlijk 1 oktober 2026 en 1 oktober 2031 een tweede en derde verslag met een geactualiseerde versie van de in lid 1 bedoelde gegevens.

De volgens de eerste alinea opgestelde verslagen bevatten kwalitatieve en kwantitatieve informatie over de tenuitvoerlegging van deze richtlijn, de maatregelen die zijn getroffen om te controleren of de exploitatie van middelgrote stookinstallaties aan deze richtlijn voldoet en de eventueel in het kader daarvan getroffen handhavingsmaatregelen.
3. Voor de in de leden 1 en 2 bedoelde verslaglegging stelt de Commissie de lidstaten een elektronisch verslagleggingshulpmiddel ter beschikking.
4. Binnen twaalf maanden te rekenen vanaf de ontvangst van de verslagen van de lidstaten overeenkomstig de leden 1 en 2, en rekening houdend met de overeenkomstig artikel 5, leden 6 en 7, en artikel 10 verstrekte informatie, legt de Commissie een beknopt verslag voor aan het Europees Parlement en de Raad.
5. Het tweede beknopte verslag van de Commissie moet de tenuitvoerlegging van deze richtlijn toetsen, met name wat betreft de noodzaak de in bijlage III opgenomen benchmarkwaarden als emissiegrenswaarden voor de hele Unie vast te stellen en dient in voorkomend geval gepaard te gaan van een wetgevingsvoorstel.
6. Bij de uitvoering van haar taken overeenkomstig leden 3 en 5 wordt de Commissie bijgestaan door het Europees Milieuagentschap.

Artikel 13

Wijziging van de bijlagen

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 14 gedelegeerde handelingen tot wijziging van bijlage IV vast te stellen met het oog op de aanpassing ervan aan de technische en wetenschappelijke vooruitgang.

Artikel 14

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid tot vaststelling van gedelegeerde handelingen wordt aan de Commissie verleend onder de in dit artikel vastgestelde voorwaarden.
2. De in artikel 13 bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor een termijn van vijf jaar met ingang van [de datum van inwerkingtreding]. De Commissie stelt uiterlijk negen maanden vóór het einde van de termijn van vijf jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt stilzwijgend met termijnen van dezelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad zich uiterlijk vier maanden voor het einde van elke termijn tegen deze verlenging verzet.

3. De in artikel 13 bedoelde bevoegdheidsdelegatie kan te allen tijde door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken. Het besluit tot intrekking maakt een einde aan de delegatie van de bevoegdheden die in het besluit worden vermeld. Het besluit treedt op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* in werking of op een latere datum die in het besluit wordt vermeld. Het besluit laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan gelijktijdig in kennis.
5. Een overeenkomstig artikel 13 vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van de termijn van twee maanden de Commissie heeft medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. De termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met twee maanden verlengd.

Artikel 15 *Sancties*

De lidstaten stellen voorschriften vast inzake de bij overtredingen van ingevolge deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen toe te passen sancties, en nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat die sancties ook worden toegepast. De sancties zijn doeltreffend, evenredig en afschrikkend. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op [de datum van omzetting] van deze bepalingen in kennis en delen haar onverwijld alle latere wijzigingen van die bepalingen mee.

Artikel 16 *Omzetting*

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op [datum: 1,5 jaar na de inwerkingtreding] aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie onverwijld de tekst van die bepalingen mede.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.
2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 17 *Inwerkingtreding*

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 18
Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Namens het Europees Parlement
De voorzitter

Namens de Raad
De voorzitter